അധ്യായം 79

അന്നാസിആത്ത് (വലിച്ചെടുക്കുന്നവർ)

അവതരണം മക്കയിൽ, സൂക്തങ്ങൾ 46

അദ്ധ്യായ പരിചയം:

അന്ത്യനാളും പുനരുത്ഥാനദിനവും സംഭവിക്കുമെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുകയാണ് ഈ അദ്ധ്യായം. ആ സംഗതികളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ വിവിധ മലക്കുകളെയാണ് അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നത്. മൂസാ(അ)യെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ ഫറോവയുടെ പര്യവസാനത്തിൽനിന്ന് പാഠമുൾക്കൊള്ളാൻ ദൈവദൂതനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ അവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

അത് പരലോകനിഷേധികളോട് പറയുന്നു: ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുക മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഗുരുതരമാകുന്നു. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിന് മനുഷ്യരുടെ പുനഃസൃഷ്ടി അസാദ്ധ്യമായ ഒരു ഏർപ്പാടല്ല.

അതോടൊപ്പം പ്രപഞ്ചത്തിൽ സംവിധാനിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളുടെ സൃഷ്ടിപ്പിനെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇവിടെ യാതൊന്നും അലക്ഷ്യമായി ഉണ്ടായതല്ല. അതുപോലെ മനുഷ്യസൃഷ്ടിക്കും ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ട്. ഈ ഭൂമിയിൽ വിപുലമായ കൈകാര്യാധികാരം നല്കിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യന് നല്ലതും ചീത്തയുമായ സകല കാര്യങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കാൻ അവസരം കൊടുക്കുകയും എന്നിട്ട് അതേക്കുറിച്ച് ഒരിക്കലും അവൻ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതിനെക്കാൾ യുക്തിശൂന്യവും ലക്ഷ്യരഹിതവുമായ കാര്യം വേറെ എന്താണു ള്ളത്?

ഭൗതികജീവിതത്തിൽ മുന്നറിയിപ്പ് നല്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിചാരണാനാൾ തന്നെയാണ് വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നതെന്ന് അന്ത്യനാളിൽ മനുഷ്യന് ബോധ്യം വരുമ്പോഴും കർമപുസ്തകം തൻെറ കൈയിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുമ്പോഴും താൻ നിഷേധിച്ചിരുന്നതും അലസമായി വിട്ടുകളഞ്ഞതുമായ എല്ലാ സംഗതികളും അന്നവൻ ഖേദത്തോടെ ഓർക്കും.

ധിക്കരിക്കുകയും ഐഹികജീവിതത്തിന് മുൻഗണന കല്പിക്കുകയും ചെയ്തവൻെറ താവളം നരകമാകുന്നു. രക്ഷിതാവിനെ ഭയപ്പെടുകയും സൽക്കർമങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തവൻെറ താവളം സ്വർഗമാകുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളത്രെ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ പ്രതിപാദ്യം.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

وَٱلنَّٰزِعَٰتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَٱلسَّٰبِحَٰتِ سَبْحًا ﴿٣﴾
فَٱلسَّٰبِقَٰتِ سَبْقًا ﴿٤﴾ فَٱلْمُدَبِّرَٰتِ أَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ
﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ ﴿٧﴾ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾ أَبْصَٰرُهَا خَٰشِعَةٌ
﴿٩﴾ يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِى ٱلْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾ أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمًا نَّخِرَةً
﴿١١﴾ قَالُوا۟ تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَإِنَّمَا هِىَ زَجْرَةٌ وَٰحِدَةٌ ﴿١٣﴾
فَإِذَا هُم بِٱلسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

അർഥം:

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ

1. മുങ്ങിച്ചെന്ന് ഊരിയെടുക്കുന്നവരെക്കൊണ്ട് സത്യം.
2. സൗമ്യമായി പുറത്തേക്കെടുക്കുന്നവരെക്കൊണ്ടും സത്യം.
3. ശക്തിയായി നീന്തുന്നവരെക്കൊണ്ടും സത്യം.

4. അങ്ങനെ കുതിച്ച് മുന്നേറുന്നവരെക്കൊണ്ടും സത്യം .
5. എന്നിട്ട് കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നവരെക്കൊണ്ടും സത്യം.
6. വിറക്കുന്നവയെല്ലാം വിറക്കുന്ന ദിനം.
7. അതിനെ തുടർന്ന് മറെറാരു പ്രകമ്പനവുമുണ്ടാകും.
8. അന്ന് ചില ഹൃദയങ്ങൾ വിഹ്വലങ്ങളായിരിക്കും.
9. അവരുടെ കണ്ണുകൾ പേടിച്ചരണ്ടിരിക്കും.
10. അവർ ചോദിക്കുന്നു: ഉറപ്പായും നാം പൂർവ്വ സ്ഥിതിയിലേക്ക് മടക്കപ്പെടുമെന്നോ?
11. നാം ദ്രവിച്ച എല്ലുകളായ ശേഷവും?
12. അവർ പറയുന്നു: എങ്കിൽ അതൊരു നഷ്ടകരമായ മടക്കം തന്നെ.
13. എന്നാൽ അതൊരു ഘോരശബ്ദമായിരിക്കും.
14. അപ്പോൾ അതാ അവർ ഭൂതലത്തിലെത്തുകയായി.

വിശദീകരണം:

ഒന്നു മുതൽ നാല് വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ മാലാഖമാരെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ചിലർ മനുഷ്യാത്മാവുകളെ പിടികൂടാനുള്ളവരാണ്. അവർ ദൈവത്തിൻെറ കല്പനകൾ ധിക്കരിച്ച് ജീവിച്ചവരുടെ ആത്മാവുകളെ നിഷ്കരുണമായും അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പനകളെ മാനിച്ച് ജീവിച്ച സച്ചരിതരുടെ ആത്മാവിനെ വളരെ ലോലമായും ഊരിയെടുക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ ദൈവിക കല്പന പാലിക്കാൻ ശക്തിയായി സഞ്ചരിക്കുന്ന മലക്കുകളാണ്. പ്രപഞ്ച സംവിധാനത്തിൽ ദൈവത്തിൻെറ ആജ്ഞകൾ ശിരസാവഹിച്ചു കുതിക്കുന്ന മറ്റിനം മലക്കുകളെയും ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നു. ഈ സംഗതികൾ ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞത് വലിയ ഒരു സത്യത്തെ മനുഷ്യചിന്തക്ക് മുമ്പിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്. അതത്രെ ആറ് മുതൽ പതിനാല് വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചത്.

അതായത്, അന്ത്യദിനത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ പ്രകമ്പനത്തിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും ജീവജാലങ്ങളും മരിച്ചുവീഴും. അതിനെ തുടർന്ന് രണ്ടാമതൊരു ഗർജനം കൂടി ഉണ്ടാകും. അതോടെ മരിച്ചവരെല്ലാം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു. ആ ദിനം ഓരോരുത്തരുടെയും ഭൗതികജീവിതം ഏതു വിധത്തിലായിരുന്നുവോ അതിനനുസരിച്ച ഭാവങ്ങൾ അവരവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ പ്രകടമാകും. ദൈവത്തെ സൂക്ഷിച്ച് ജീവിച്ചവരുടെ മുഖത്ത് സന്തോഷം പ്രകടമായിരിക്കും. അവരെ മാലാഖമാർ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതുമായിരിക്കും. ദൈവത്തെ മറന്നവരും തന്നിഷ്ടം ജീവിച്ചവരുമായ ആളുകളുടെ മുഖം ഭയാക്രാന്തമായിരിക്കും. കാരണം, അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച ഭീതിയായിരിക്കും അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ. ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് നാളിനെ സംബന്ധിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുത്തപ്പോൾ അവർ അതിനെ അവിശ്വസിക്കുകയും തള്ളിക്കളയുകയുമാണല്ലോ ചെയ്തത്. എന്നാൽ അവർ നിഷേധിക്കുന്ന സംഗതിയെ കൊണ്ടുവരാൻ അല്ലാഹുവിന് ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ മതി. അതോടെ ജനങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുകയായി.

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ﴿١٥﴾ إِذْ نَادَىٰهُ رَبُّهُۥ بِٱلْوَادِ ٱلْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾
ٱذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾
وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَرَىٰهُ ٱلْءَايَةَ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ
وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا۠
رَبُّكُمُ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ ٱللَّهُ نَكَالَ ٱلْءَاخِرَةِ وَٱلْأُولَىٰٓ ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِى
ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰٓ ﴿٢٦﴾

15. മൂസാനബിയുടെ വൃത്താന്തം നിനക്ക് വന്നെത്തിയോ?
16. വിശുദ്ധ ത്വൂവാ താഴ്വരയിൽ വെച്ച് തൻെറ നാഥൻ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചതോർക്കുക.
17. നീ ഫറവോൻെറ അടുത്തേക്ക് പോവുക. തീർച്ചയായും അവൻ അതിക്രമിയായിരിക്കുന്നു.
18. എന്നിട്ട് അയാളോട് ചോദിക്കുക: വിശുദ്ധനാകാൻ നിനക്ക് ഒരുക്കമുണ്ടോ?
19. ഞാൻ നിന്നെ നിൻെറ നാഥനിലേക്ക് വഴി നടത്തുന്നതിനും; അങ്ങനെ നിനക്ക് ദൈവഭക്തനാകാം.
20. എന്നിട്ട് മൂസാ അയാൾക്ക് മഹാദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചുകൊടുത്തു.
21. എന്നാൽ അയാളതിനെ കളവാക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.
22. പിന്നീട് അയാൾ ധൃതിയിൽ തിരിഞ്ഞു നടന്നു.
23. അങ്ങനെ ജനങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി ഇങ്ങനെ വിളംബരം ചെയ്തു:
24. അവൻ പറഞ്ഞു: ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ സർവ്വോന്നതനായ നാഥൻ.
25. അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവനെ പിടികൂടി. ഇഹത്തിലെയും പരത്തിലെയും ശിക്ഷകളാൽ.
26. നിശ്ചയമായും ദൈവഭയമുള്ളവർക്ക് ഇതിൽ ഗുണപാഠമുണ്ട്.

അനുഭവത്തിലൂടെ പാഠം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഫിർഔൻെറ കഥ മക്കയിലെ പ്രമാണിമാർക്ക് മുമ്പിൽ എടുത്തിട്ടത്. പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഫലത്തിൽ ഫറവോനും മക്കായിലെ അവിശ്വാസികളും തുല്യരായിരുന്നു. എന്നാൽ മക്കക്കാർ ദൈവത്തെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവർക്ക് എതിർപ്പ് പ്രവാചകനോടായിരുന്നു. അതെ എതിർപ്പ് തന്നെയാണ് ഫറവോൻ മൂസാനബിയോടും അനുവർത്തിച്ചത്. ആ ചരിത്രം മക്കക്കാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനാണ് അവരെ ഫറവോൻെറ ചരിത്രം കേൾപ്പിക്കുന്നത്. അയാളുടെ നാശം അവരുടെ മുമ്പിൽ എടുത്തിടുന്നു. മൂസാനബിയുടെ പ്രബോധനവും ഫറവോൻെറ ധിക്കാരവും വിവരിച്ച ശേഷം ശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു: ദൈവദൂതനെ ധിക്കരിച്ചതിൻെറ പേരിലാണ് ഫറവോന് ദൈവികശിക്ഷക്ക് വിധേയമായി നശിച്ചൊടുങ്ങേണ്ടിവന്നത്. അതേ നിലപാടാണ് നിങ്ങൾ ഈ പ്രവാചകനോടും സ്വീകരിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥയും അതുതന്നെയായിരിക്കും. അനന്തരം പുനരുത്ഥാന നാളിനെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്കു മുമ്പിൽ ചില തെളിവുകൾ ഉന്നയിക്കുന്നു.

ءَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ ٱلسَّمَآءُ ۚ بَنَىٰهَا ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّىٰهَا ﴿٢٨﴾
وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَىٰهَا ﴿٢٩﴾ وَٱلْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَىٰهَآ
﴿٣٠﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَىٰهَا ﴿٣١﴾ وَٱلْجِبَالَ أَرْسَىٰهَا ﴿٣٢﴾ مَتَٰعًا
لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ ﴿٣٣﴾

27. നിങ്ങളോ അതല്ല ആകാശമോ ഏതാണ് കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായ സൃഷ്ടിപ്പ്? അവൻ അതു നിർമിച്ചു.
28. അതിൻെറ മേല്പുരയെ ഉയർത്തുകയും അതിനെ സംതുലിതമാക്കുകയും ചെയ്തു.
29. അതിലെ രാവിനെ അവൻ മൂടി. പകലിനെ ഇരുളിൽനിന്ന് പുറത്തെടുക്കുകയും ചെയ്തു.
30. ഭൂമിയെ, എന്നിട്ടതിനെ പരത്തി.
31. അതിൽനിന്ന് വെള്ളവും സസ്യങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചു.
32. മലകളെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തി.
33. നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്കും വിഭവങ്ങളായിട്ട്.

ഏറെ പ്രയാസകരമായ സൃഷ്ടിപ്പ് എന്ന ചോദ്യം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് ആകാശലോകങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിന് ചെറിയ സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യൻെറ പുനഃസൃഷ്ടി നടത്താൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല എന്ന് ധിക്കാരികളായ മനുഷ്യരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്.

ഞങ്ങൾ മരിച്ചു മണ്ണടിഞ്ഞ് എല്ലുകളൊക്കെ നുരുമ്പിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷവും ഞങ്ങളെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് നിഷേധാർഥത്തിൽ മക്കയിലെ നിഷേധികൾ പ്രവാചകരോട് ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിന് മറുപടിയാണിത്. അവരോട് ചോദിക്കുന്നു: അല്ലാഹു ആകാശത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. അതിനെ സംതുലിതമാക്കി വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. അതിൽ സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും സൃഷ്ടിച്ചു. അവ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനനുസരിച്ച് ദിനരാത്രങ്ങളെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി. അതോടൊപ്പം ഭൂമിയെ നിങ്ങൾക്ക് വാസയോഗ്യമായ രീതിയിൽ വിതാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ മനുഷ്യരടക്കമുള്ള സൃഷ്ടികൾക്ക് ആഹാരമായി വിഭവങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭൂമിക്ക് ഉറപ്പും ശക്തിയുമായി അതിൽ പർവതങ്ങളെയും നാട്ടിയിരിക്കുന്നു. മാനത്തുനിന്നു മഴ വർഷിക്കാനും അതെ തുടർന്ന് ഭൂമിയിൽ കൃഷി വളരാനും അവൻ സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും സംവിധാനങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിനും നിങ്ങൾ ആശ്രയിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികളുടെ നിലനില്പിനും വേണ്ടിയുള്ള സംതുലിതവും യുക്തിപൂർണവുമായ സംവിധാനമായിട്ടത്രെ. ഇത്രയും സങ്കീർണമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയിലൂടെ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിന് ഒരു പരലോകത്തെ സംവിധാനിക്കാനോ നിങ്ങളെ മരിപ്പിച്ച ശേഷം വീണ്ടും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാനോ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല.

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ ٱلۡكُبۡرَىٰ ﴿٣٤﴾ يَوۡمَ يَتَذَكَّرُ ٱلۡإِنسَٰنُ مَا سَعَىٰ
﴿٣٥﴾ وَبُرِّزَتِ ٱلۡجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾ فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾ وَءَاثَرَ
ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ ٱلۡجَحِيمَ هِيَ ٱلۡمَأۡوَىٰ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنۡ خَافَ
مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفۡسَ عَنِ ٱلۡهَوَىٰ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ ٱلۡجَنَّةَ هِيَ ٱلۡمَأۡوَىٰ
﴿٤١﴾ يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرۡسَىٰهَا ﴿٤٢﴾ فِيمَ أَنتَ مِن ذِكۡرَىٰهَآ
﴿٤٣﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَىٰهَآ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخۡشَىٰهَا ﴿٤٥﴾
كَأَنَّهُمۡ يَوۡمَ يَرَوۡنَهَا لَمۡ يَلۡبَثُوٓاْ إِلَّا عَشِيَّةً أَوۡ ضُحَىٰهَا ﴿٤٦﴾

34. എന്നാൽ ആ ഘോര വിപത്ത് വരുമ്പോൾ.
35. അന്ന് മനുഷ്യൻ താൻ പ്രവർത്തിച്ചതിനെക്കുറിച്ചോർക്കും.
36. കാഴ്ചക്കാർക്കൻ കാണുംവിധം നരകം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.
37. എന്നാൽ ആർ അതിക്രമം കാണിക്കുകയും,
38. ഐഹിക ജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്തുവോ,
39. അപ്പോൾ തീർച്ചയായും നരകമത്രെ അവൻെറ അഭയസ്ഥാനം.
40. എന്നാൽ ആർ തൻെറ നാഥൻെറ പദവിയെ പേടിക്കുകയും മനസ്സിനെ സ്വേഛകളിൽ നിന്ന് വിലക്കുകയും ചെയ്തുവോ,
41. അപ്പോൾ സ്വർഗം, അതത്രെ അവൻെറ അഭയസ്ഥാനം.
42. അന്ത്യദിനത്തെക്കുറിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. അതെപ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുക?
43. അതേക്കുറിച്ച് നീ എന്തു പറയാനാണ്?
44. അതിൻെറ അന്തിമമായ വിവരം നിൻെറ നാഥങ്കലത്രെ.
45. തീർച്ചയായും നീ അതിനെ ഭയക്കുന്നവർക്കുള്ള താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാണ്.
46. ആ നിമിഷത്തെ അവർ കാണുന്ന ദിനം, ഇവിടെ ഒരു സായാഹ്നമോ പ്രഭാതമോ

അല്ലാതെ അവർ താമസിച്ചിട്ടില്ല എന്നവർക്ക് തോന്നിപ്പോകും.

അത് സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അതിഘോരമായ സംഭവമത്രെ അത്. അതോടെ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ നശിച്ചൊടുങ്ങും. പ്രപഞ്ചനാഥൻ തന്നോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സംഭവമാണിത് എന്ന് ആ ഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യന് ബോധ്യം വരികയും താൻ എന്താണ് ഈ ദിനം രക്ഷ നേടുന്നതിന് പ്രവർത്തിച്ചതെന്ന് അവൻ ഒരുവേള ആലോചിക്കുകയും ചെയ്യും. അന്ന്, പരലോകത്ത് നരകം മനുഷ്യർക്ക് കാണത്തക്ക വിധം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കും. അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിക്കുകയും തന്നിഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് അന്ന് അത് സങ്കേതമായിരിക്കും. അതേയവസരം യജമാനനെ അനുസരിക്കുകയും അവൻെറ ആജ്ഞാനുസാരം ജീവിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കുള്ള സങ്കേതം സ്വർഗമായിരിക്കും.

മനുഷ്യജീവിതത്തിൻെറ രണ്ടവസ്ഥകളാണിത്. ഒരു വിഭാഗം ഈ ലോകത്ത് എല്ലാ സുഖങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതെ ജീവിക്കുക. അവർ അന്യാമയ മാർഗത്തിൽ സമ്പാദിക്കുന്നു, ജീവിതം അനുഭവിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊരു നാളിനെക്കുറിച്ച യാതൊരു ചിന്തയും അവരുടെ ജീവിതശൈലിയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നേയില്ല. മറുവിഭാഗം ദൈവിക കല്പന മാനിച്ചുകൊണ്ട് തികഞ്ഞ നിയന്ത്രണത്തോടെ ജീവിക്കുക. മാത്രമല്ല, അവർക്ക് പലപ്പോഴും ജീവിതത്തിൻെറ ആസ്വാദനങ്ങൾ വിലക്കപ്പെടുന്നു. മറുവിഭാഗത്തിൻെറ പരിഹാസവും എതിർപ്പുകളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നു. കാരണം, അവരുടെ ഓരോ ചലനത്തിലും പരലോകത്തെ രക്ഷാശിക്ഷകളെക്കുറിച്ച ചിന്ത പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കും. ഈ രണ്ട് വിഭാഗത്തിൻെറയും പാരത്രികപരിണതിയും സങ്കേതവും രണ്ടായിരിക്കുക എന്നതാണ് നീതിയും യുക്തിപൂർണമായ സമീപനവും.

മക്കാനിവാസികൾ നബിയോട് അന്ത്യദിനം എപ്പോഴാണ് വന്നണയുക, അതിൻെറ സമയം എപ്പോഴാണ് എന്നൊക്കെ ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു, ചിലപ്പോൾ പരലോകത്തെയും അന്ത്യദിനത്തെയും പരിഹസിക്കാനും ചിലപ്പോൾ നബിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന് തെളിവ് ചോദിച്ചുകൊണ്ടുമായിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹത്തോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: സമയം എപ്പോൾ എന്ന് പറയാൻ താങ്കൾക്കാവില്ല. അത് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമറിയുന്ന രഹസ്യകാര്യമാണ്. താങ്കൾ അതെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നല്കുന്നവൻ മാത്രമാണ്. ഭയപ്പെടുന്നവർ ഭയപ്പെട്ട് തങ്ങളുടെ ജീവിതം സംസ്കരിക്കട്ടെ. അല്ലാത്തവർ തങ്ങളുടെ ഹിതാനുസാരം പ്രവർത്തിക്കട്ടെ. പരലോകത്ത് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമ്പോൾ ആളുകൾക്ക് തോന്നും, തങ്ങൾ ഏതാനും നിമിഷം മാത്രമേ ഉറങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ എന്ന്. അതായത്, മുമ്പിൽ കിടക്കുന്ന ഭാവിയെ അപേക്ഷിച്ച് കഴിഞ്ഞുപോയത് വളരെ ലഘുവായ ഘട്ടം മാത്രമാണെന്ന്.